

THE REUNION

Sista Återträffen / Den Slutliga Hämnden

KARAKTÄRSLOOKBOOK

TOBBE

En Nordic-noir thriller berättad i två perspektiv

En isolerad ö
En natt - två perspektiv

Det som i den första filmen framstår som skuld, paranoia och sammanbrott får i den andra en ny betydelse.

Händelser, blickar och tystnader förändras när samma natt ses från ett annat perspektiv.

VAD ÄR THE REUNION

The Reunion är en svensk psykologisk thrillerduologi berättad i två sammanlänkade långfilmer

Sista Återträffen

En grupp tidigare klasskamrater samlas på en isolerad ö i Stockholms ytterskärgård för en återträff som snabbt förvandlas till ett slutet rum av skuld, misstro och sönderfall.

Den Slutliga Hämnden

Samma natt, berättad ur ett annat perspektiv, där dolda motiv, förskjutna lojaliteter och ett äldre trauma långsamt träder fram.

Filmerna är skrivna för att fungera både som självständiga verk och som en större sammanhängande helhet. Tillsammans bildar dom en berättelse där publikens förståelse för karaktärerna förändras i takt med att mer av sanningen avslöjas.

Det här är inte två versioner av samma film. Det är två filmer som tillsammans öppnar ett större moraliskt och emotionellt rum.

Hur rollen fungerar i duologin

I en traditionell filmlookbook presenteras en roll oftast utifrån en enda båg, ett enda perspektiv och en enda publikupplevelse.

I The Reunion fungerar det annorlunda.

Utgångspunkten är att rollen är **densamma**, men att publikens förståelse av den förändras mellan filmerna.

I *Sista Återträffen* möter publiken personen utifrån det begränsade perspektiv som råder inne i gruppen den natten.

I *Den Slutliga Hämnden* fördjupas eller omtolkas samma roll genom ny information, andra relationer och ett annat emotionellt centrum.

Det innebär att rollen inte nödvändigtvis ska spelas som två olika personer.

Det viktiga är i stället att förstå:

- **vem personen är i sin kärna**
- **hur personen först uppfattas**
- **hur rollen senare fördjupas eller omvärderas**

Den här lookbooken är därför byggd för att ge en tydlig bild av:

- **rollens kärna**
- **rollen i film 1**
- **rollen i film 2**
- **hur helheten bör förstås**

TOBBE

Tobbe bär rastlösheten i rummet.
Snabb, underhållande, oförutsägbar.

Han har lärt sig att ta plats genom tempo, humor och rörelse.

Att hinna före allvaret.

Att säga något innan någon annan hinner säga det som träffar honom själv.

Det finns en charm i Tobbe.

En social energi som kan lätta upp ett rum, styra en stämning och få andra att skratta.

Men under den energin finns också något mer instabilt:

en stark känslighet för skam, avvisande och underläge.

Tobbe söker inte makt på samma sätt som Roger eller Camilla.

Han söker undkomma tyngd.

Undkomma stillhet.

Undkomma den punkt där allt han håller undan riskerar att hinna ikapp honom.

Det gör honom lätt, rolig och levande på ytan.

Men också svår att lita på när trycket ökar.

Tobbe vill inte vara den svagaste i rummet.

Och när den rädslan väl tar över, förskjuts något snabbt i honom.

Det är det som gör honom oberäknelig.

Och det är det som gör honom farlig.

Tobbe i Sista Återträffen (film 1)

I den första filmen framstår Tobbe som en av de mest socialt rörliga personerna i gruppen.

Han bär humor, tempo och en rastlös energi som gör att han ofta fyller tystnader innan någon annan hunnit känna efter vad som faktiskt pågår i rummet.

Han kan vara rolig, avväpnande och nästan pojkaktigt snabb i sitt sätt att ta plats.

Men det finns också något obehagligt i den energin.

Tobbe använder gärna skämtet som skydd, men också som vapen.

Han vet hur man lättar upp en stämning – och hur man glider undan ansvar genom att göra allting lite mindre allvarligt än det är.

I Sista Återträffen ska Tobbe därför uppfattas som någon som länge klarat sig genom rörelse, prat och social snabbhet.

Han är inte gruppens tyngsta kraft, men han är en av dem som bidrar till att gamla mönster hålls vid liv.

Samtidigt måste det finnas tecken på att hans lätthet inte är stabil.

När trycket ökar blir det tydligt att mycket av hans sociala energi också är ett sätt att hålla paniken på avstånd.

Tobbe i Den Slutliga Hämnden (film 2)

I den andra filmen fördjupas Tobbe genom hans skörhet.

Det som i den första filmen framstod som charm, rastlöshet och verbal snabbhet får här en tydligare underton av självförsvar, inre kaos och rädsla för att förlora kontrollen.

Vi ser hur hans behov av att skoja, avleda och hålla allt i rörelse också är ett sätt att slippa stanna upp i det han själv bär på.

Tobbe är inte i grunden den mest dominanta personen i gruppen.

Men han är en av dem som tidigt lärde sig att överleva socialt genom att ansluta sig till det starkare flödet, hellre än att riskera att själv bli måltavla.

I Den Slutliga Hämnden blir det också tydligare hur tunn hans självkontroll egentligen är.

När rummet förlorar form och trygghet har han mycket mindre inre hållfasthet än han vill ge sken av.

Tobbe behöver därför bära både social livlighet och psykologisk instabilitet samtidigt.

Han får inte spelas som clown.

Inte heller som ren kollaps.

Det viktiga är att publiken ska känna hur snabbt hans skyddssystem kan slå över – från charm till desperation, från rörelse till panik.

Tobbe är en roll där film 2 gör honom mindre lättsam och mycket farligare, inte för att han blir mer ond, utan för att hans inre struktur visar sig vara mycket svagare än man först trott.

Helheten

Tobbe bär samma kärna genom båda filmerna:
en människa som lärt sig att överleva genom rörelse, humor och social snabbhet.

I den första filmen framstår det som charm, rastlöshet och en förmåga att hålla undan tyngden i rummet.

I den andra ser vi tydligare att samma energi också vilar på skam, rädsla och en mycket skörare inre struktur än han själv vill kännas vid.

Det avgörande är att Tobbe aldrig får spelas som bara lättsam.

Hans livlighet är verklig, men den är också ett skydd.

Ett sätt att hinna före det som annars riskerar att hinna ikapp honom.

Han använder humor för att avleda.

Tempo för att slippa känna efter.

Social rörelse för att undvika stillhet, skuld och underläge.

Det är samma person i båda filmerna.

Det som förändras är inte hans behov av att hålla allt i rörelse, utan vår förståelse av vad som händer när det inte längre fungerar.

Spelriktning

Spelålder: 30-35

Tobbe är en roll som kräver hög social energi, snabb rytm och förmåga att bära psykologisk instabilitet utan att spela den för stort.

Skådespelaren måste kunna bära:

- charm som skydd
- humor som avledning
- en människa som håller sig i rörelse för att slippa stanna i sig själv

Tobbe fyller gärna tystnader innan någon annan hunnit känna vad som faktiskt pågår.

Han tar plats genom tempo, skämt, imitationer och snabba kast i energi.

Det gör honom levande och socialt aktiv – men också svår att läsa fullt ut.

Rollen kräver därför en skådespelare som kan spela:

- rastlöshet med precision
- social lätthet med underton av skam
- en gradvis förskjutning från verbal kontroll till psykologisk upplösning

I den första filmen ska Tobbe framför allt kännas snabb, underhållande och lätt avledande.

I den andra måste samma energi finnas kvar, men med tydligare tecken på att den bärs upp av rädsla, panik och bristande inre hållfasthet.

Tobbe ska inte spelas som clown.

Han ska inte heller spelas som öppet trasig från början.

Det avgörande är att publiken först upplever hans energi som socialt funktionell – och först senare förstår hur tunn den skyddande ytan egentligen är.

Castingnot:

En skådespelare med stark rytmkänsla, verbal snabbhet och förmåga att röra sig mellan charm, oro och upplösning utan att tappa precision. Rollen kräver nerv, tempo och psykologisk exakthet snarare än brett spel.

Projektstatus

The Reunion utvecklas för närvarande som en svensk/europeisk samproduktion.

Båda långfilmsmanusen är färdigställda på svenska och engelska, och projektet har redan uppmärksammats internationellt genom finalistplaceringar och en vinst i etablerade manustävlingar.

Projektet befinner sig i ett skede där svensk huvudproducent ännu inte är knuten, men där aktiv dialog förs kring framtida samproduktionsstruktur, regi och vidare utveckling.

Casting kommer i ett senare skede att ske inom ramen för den producentledda processen.

Vid intresse

För den som vill uttrycka tidigt intresse för projektet eller för en specifik roll går det bra att kontakta:

Staffan von Zeipel

Screenwriter & Creator

staffan.vonzeipel@zeipels.com

<https://www.zeipels.se/duologyeng-cast/>

